

P.J.G.A. EGO

MAANDELIJKS COMMENTAAR

- 1.Vrijspraak Geert Wilders
- 2.Rawagede
- 3.Killing Fields

VRIJSPRAAK GEERT WILDERS

De rechtbank in Amsterdam heeft, anders dan het Gerechtshof, een in alle opzichten verstandige uitspraak gedaan.

De rechtbank, onder leiding van Marcel van Oosten, heeft terecht vastgesteld dat de uitspraken van Geert Wilders niet gericht waren tegen moslims, maar tegen een religie, de islam. Als zodanig kan Wilders niet veroordeeld worden voor het aanzetten tot haat, discriminatie of groepsbelediging.

Met de uitspraak heeft de rechtbank een eind gemaakt aan een politiek showproces, waarmee de personen en organisaties die aangifte tegen Wilders hadden gedaan (geholpen door een kennelijk politiek vooringenomen gerechtshof) niet alleen een aanslag ondernamen op de vrijheid van meningsuiting, maar bovendien trachtten de politicus Wilders onderuit te halen. Maar die opzet is mislukt.

Wij gaan hier voorbij aan de niet geringe kosten die voor rekening van de belastingbetaler komen en de vele tijd en energie van justitie, de 'verdachte' en zijn raadsman maar stellen met tevredenheid vast dat de aanval op de vrijheid van meningsuiting op goede gronden werd afgeslagen.

De fanatieke tegenstanders van Wilders gaan zich nu wenden tot de Verenigde Naties, waarvan men kennelijk verwacht dat die hiervoor wel tijd zullen vrijmaken, alsof er geen andere veel belangrijker zaken aan de orde zijn. Wij kunnen hier schouderophalend aan voorbijgaan.

Wilders verklaarde na afloop opgelucht te zijn en dat er een last van zijn schouders is gevallen. Wij kunnen ons dat heel goed voorstellen, zeker na wat wijzelf, in 1995, hebben ervaren (zie het boek "De Dans om het Gouden Kalf"). Wij wensen Wilders van harte geluk met deze uitspraak en al diegenen die de vrijheid van meningsuiting hoog in het vaandel hebben. Nederland is verlost van een showproces dat NOOIT gevoerd had mogen worden.

RAWAGEDE

Op 9 december 1947 vond in het dorpje Rawagede op Java een afschuwelijk drama plaats. Een aantal Nederlandse militairen heeft zich toen schuldig gemaakt aan het executeren van vrijwel alle mannelijke bewoners. Pas enige jaren geleden werd aan dit drama publiciteit gegeven. Aanvankelijk waren wij van mening dat hier sprake was van een zoveelste aanval op de integriteit van de Nederlandse strijdkrachten. Maar daar moeten wij op terugkomen. Met grote bitterheid moeten wij thans vaststellen dat de executie van de mannelijke bewoners, ondanks de omstandigheden waaronder deze plaatsvond, een schandaal was en tot op zekere hoogte te vergelijken met het optreden van de Duitse bezetters in Frankrijk en Nederland (Putten). Wij kunnen ons er niet aan onttrekken om wat er in Rawagede plaats heeft gevonden ten scherpste te veroordelen.

Tijdens de behandeling van de aanklacht van de nabestaanden voor de rechtbank in Den Haag betoogde advocaat Zegveld dat de Staat deze zaak in de doofpot heeft gestopt. Er heeft geen vervolging van de schuldigen plaatsgevonden. De nabestaanden eisen nu excuses en schadevergoeding. Nederland heeft in de afgelopen jaren wel ontwikkelingsprojecten in het dorp gestart, kennelijk als een poging tot schadevergoeding, maar dat is niet voldoende. De laatste overlevende weduwe, Saih Bin Sakam, is in mei jl. op 89-jarige leeftijd overleden. In het verweer beriep de Staat zich op de verjaring.

Wij hebben ons sinds jaar en dag ingezet tegen de voortdurende aantasting van de reputatie van de Nederlandse strijdkrachten, maar hier buigen wij het hoofd voor wat er in Rawagede heeft plaatsgevonden. Wij kunnen en willen ons hiervan niet met een jantje-van-leiden afmaken.

Het is droevig dat de weinige nabestaanden de weg via de rechtszaal moeten gaan voor excuses en schadevergoeding. Hoewel een en ander verjaard is en er nauwelijks nog familieleden in leven zijn, heeft Nederland een ereschuld in te lossen. Het zal hier gaan om geringe bedragen, maar het zal wel kunnen bijdragen aan een voor het dorp tastbare schulderkenning, en daar worden wij zeker niet minder van. Het is van groot belang dat dit drama niet steeds kan worden gebruikt om de veteranen in diskrediet te brengen. Rawagede was een gruwelijke ontsporing, maar geen onderdeel van het totale beleid en inzet van Nederlandse militairen in de periode 1945-1951 in het voormalig Nederlands-Indië.

KILLING FIELDS

Naar verluidt zal op 4 juli in Phnom Penh voor het Cambodjaans Tribunaal het proces beginnen tegen de vier kopstukken van het voormalige Rode Khmer-regime. Nuon Chea, de plaatsvervanger van de beruchte Pol Pot, geldt als hoofdverdachte. Nuon wordt beschuldigd van misdaden tegen de menselijkheid en genocide, moord en marteling.

Wie de film Killing Fields heeft gezien, hoeft geen nadere toelichting meer over wat erin de jaren 1975-1979 heeft plaatsgevonden.

Tijdens een van de ontmoetingen met de hoofdrolspeler, de arts Haing Ngor, vertelde hij mij over de filmopnamen en dat vele meters moesten worden verwijderd omdat de film te lang en de verschrikkingen te veel waren.

Zeer opvallend is het dat Nuon wordt verdedigd door twee advocaten uit Nederland, Victor Koppe en Michiel Pestman, bekende pleitbezorgers van het kantoor Böller, Prakken, Koppe en Pestman. De laatste was ook raadsman van de benadeelden in het proces tegen Wilders. Zij zullen Nuon verdedigen in een proces waarin de gruwelijke misdaden van de naar schatting 1,7 miljoen Cambodjanen, een vijfde deel van de bevolking, de dood vonden door moord, marteling, honger en uitputting.

Nu heeft iedere verdachte recht op juridische bijstand, maar dat uitgerekend uit Nederland de uit de linkse scene bekende advocaten daarvoor worden ingeschakeld is toch wel bevreemdend.

In deze zaak zullen de advocaten de rol van de Amerikanen aan de orde stellen. Je gelooft je ogen niet wanneer je leest dat de verdedigers wijzen op de voorgeschiedenis van de gedwongen volksverhuizing als gevolg van een rijsttekort.

Men kan wel heel veel uit de kast halen, maar aan de feiten verandert dat niets. De beelden uit de film Killing Fields en de vele boeken laten geen twijfel bestaan over de schurken die daarvoor verantwoordelijk zijn.

Haing Ngor gaf mij zijn boek met een opdracht. "To Prosper Ego with all my very best wishes, love, respect and affinity to you. May it never happen again. Haing Ngor". Haing Ngor werd enige jaren later in Californië vermoord. Een bijzondere man, die mij heel veel heeft verteld over wat er gebeurde.

Waarom Nederlandse advocaten? Het blijft een raadsel. Hoe dan ook, de verdachten zijn oud en zullen vermoedelijk het proces niet overleven. Naar onze mening verdienen zij de doodstraf, maar dat zal wel niet ethisch gevonden worden.

